

Hamlet op de barbecue

(Barbecuing Hamlet)

Klucht in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HAMLET OP DE BARBECUE - BARBECUING HAMLET** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR:

PAT COOK. De eerste keer dat Pat Cook het genoegen smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van *The Odd Couple* van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, *The Boys in the Hall*, een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of ander vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfp opdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano's en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: "Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht" en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. "En", zegt hij, "geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!"

Barbecuing Hamlet

by

PAT COOK

PERSONEN:

MARGO DALEY: intelligente maar onwillige regisseuse, dertiger

SARGE ABBOTT: sarcastische klusjesman, vijftiger

HOPE HALLIDAY: vinnige 40-jarige vrouw, iets te zwaar

DUNCAN O'TOOLE: vertelt eindeloos verhalen, veertiger

MARY BETH LUMPKIN: muisachtige secretaris, achter in de 20

TAMARA LOGAN: chique voorzitter van de toneelclub, midden 30

HAL WEBSTER: type knappe hoofdrolspeler, dertiger

LAMAR BENTORRES: onevenwichtige, onervaren man, veertiger

ZOEY MARCUS: nuchter type, ongeveer 30

OPAL BELL: dame met veel opgekropte energie, ongeveer 35

THEODORA VAN HORNE: flamboyant theatertype, vijftiger

BUDGIE SERATT: jonge pizzabezorger, begin 20

HARLEN DORTMUNGER: mestverkoper en recensent
(Deze rol kan zonodig geschrappt worden. Het is een karakterschets)

Tijd: heden

Plaats: het theater van de "Vredig Glen Memorial" Spelers

Verloop scènes:

Eerste Bedrijf

- 1e scène: eerste bestuursvergadering
- 2e scène: audities
- 3e scène: tweede bestuursvergadering
- 4e scène: eerste leesrepetitie
- 5e scène: repetitie

Tweede Bedrijf

- 1e scène: voor de voorstelling
- 2e scène: het stuk
- 3e scène: na de voorstelling

Decor:

Het decor voor deze plattelandsklucht is het theatertje dat gebruikt wordt door de “Vredig Glen Memorial” Spelers.

In het Eerste Bedrijf staat rechtsachter een lange tafel met wat stoelen. Er hangen diverse gordijnen waardoor de personages opkomen en afgaan, zowel in dit stuk als in het stuk dat ze proberen op te voeren. Rechtsvoor ligt een platform, ongeveer 75 cm hoog.

In het Tweede Bedrijf is het toneel helemaal aangekleed met rustiek hout, barkrukken en klapdeuren links. Er hangen zelfs een paar koeienschedels aan een stuk hekwerk. Een tweede, kleiner platform, ligt links. Daarop staan een primitief houten tafeltje en dito bankjes. In de laatste scène is het toneel opgeruimd en ziet het er weer uit als in het eerste bedrijf.

Rekwisieten en kostuums:

MARGO: clipboard, scripts, schrijfblok en mobieltje.

SARGE: klapstoelen, urn, bezem, brandblusser, baseball slaghou, scheidsrechtersfluit.

HOPE: noten, snacks.

MARY BETH: noten, snacks.

DUNCAN: pen, snacks, mesje en stuk hout om te snijden.

TAMARA: noten, schalen (met deksel) met eten en chips, grote borden met de woorden Juich, Boe, Och en Hè?

LAMAR: script.

BUDGIE: pizzadoos, trainingsjack, ouderwetse goudzoekers outfit met pruik en baard.

OPAL: zwaard.

HAL: gestileerde cowboy outfit, programma in zijn zak.

HARLAN: papieren zak in zijn jaszak.

(verder een gebroken doodskop die later met afplaktape aan elkaar geplakt is; snacks en blikjes frisdrank)

EERSTE BEDRIJF

1e scène

EERSTE BESTUURSVERGADERING

ALS HET DOEK OPGAAT is het toneel leeg. Na een korte pauze komt MARGO van links op met een clipboard en een tekstboekje.

MARGO: Het spijt me ontzettend dat ik zo laat ben, ik kwam hier zo snel als ik kon, maar de bus kwam erg laat op het... station... aan. *(ze kijkt om zich heen)* Dus maak je geen zorgen... om... mij. *(met de hand boven de ogen kijkt ze de zaal in)* Hallo? Is daar iemand? *(ze haalt haar schouders op en gooit het clipboard en het tekstboekje op tafel)* Wat een ontvangst. *(bladert door haar aantekeningen)* Ik weet dat ik hier... ja, vandaag moest wezen. *(kijkt op)* Nou ja, dit is belachelijk. IEMAND moet hier toch zijn, het licht is aan. Hallo? *(SARGE komt met twee klapstoelen op van links en komt van achter langzaam naar haar toe. Zij ziet hem niet)* Tjeempie, ik snap het gewoon niet. Ik dacht dat de eerste vergadering om zeven uur zou zijn. Ik WEET dat ik laat ben, maar je zou denken dat ze er dan zouden zijn. Ik hoop alleen dat het geen stelletje boerenlullen zijn. *(ze draait zich om en ziet SARGE. Daar schrikt ze echter niet van)* Ik dacht wel dat u er nu zou zijn. Wie bent u?

SARGE: Ik ben de grootste boerenlul. Iedereen noemt me Sarge.

MARGO: *(doet een imitatie van een "domme koddebeier")* Nô, goeiemorrege, Sarge. *(weer normaal)* Ik ben Margo Daley. Ik ga de volgende voorstelling regisseren.

SARGE: Dat zal mij worst zijn. *(hij zet de stoelen bij de tafel)*

MARGO: Ik dacht dat je het misschien wilde weten.

SARGE: Dat zou je denken, hè?

MARGO: Waar is iedereen?

SARGE: Ze zijn er niet.

MARGO: Nou, dan kan ik wel stoppen met koppen tellen. *(SARGE kijkt haar aan)* Sorry, geen jetlag maar een bus-lag. *(Hij gaat door met de stoelen goed te zetten)* Dit is het theater, toch?

SARGE: Dat hangt er van af. Wat is het vandaag?

MARGO: Vrijdag.

SARGE: Eh, ja.

MARGO: Wat doet u?

SARGE: Doet waar?

MARGO: Ik bedoel hier.

SARGE: Ik zet de stoelen neer. Zie je? Stoel? Neerzetten? Dacht je dat het tovenarij was?

MARGO: Ik heb mezelf beloofd nergens bij betrokken te raken.

SARGE: Kijk, Maggotje...

MARGO: Margo!

SARGE: Weet je 't zeker?

MARGO: Het was de bedoeling dat ik vanavond de bestuursvergadering van de toneelgroep zou bijwonen. Om zeven uur.

SARGE: Dat hebben ze mij niet gezegd.

MARGO: Wat hebben ze je dan wel gezegd?

SARGE: Ze hebben me gezegd...

SARGE & MARGO: Zet de stoelen neer.

MARGO: Op de een of andere manier wist ik dat dat zou komen.

SARGE: Je bent niet van hier, hè?

MARGO: Nee, maar ik ben ingeënt.

SARGE: De mensen doen hier de dingen op hun eigen manier. Ik zal je wat zeggen. Ik zal je wat goeie raad geven want ik mag je wel.

MARGO: O, ik kan het warme gevoel van hier af voelen.

SARGE: Drie dingen. Eén, laat de anderen maar praten. Na een tijdje worden ze daar moe van en dan kun je de dingen doen zoals jij wilt.

MARGO: Juist, ja.

SARGE: Twee, zorg dat je nooit de laatste bent die hier weggaat. En drie, geloof nooit iemand. En vier...

MARGO: Je zei drie dingen.

SARGE: Heb je nummer drie gehoord?

MARGO: Wat dacht ik wel?

SARGE: En vier, zeg niet dat we een heleboel nieuwe decors moeten bouwen.

MARGO: Waarom niet? O!! *(ze wijst naar hem)* NU weet ik wat je doet.

SARGE: Inderdaad. Ik ben de knaap die ze er op het laatste moment bijhalen om iets te bouwen dat buiten het budget valt en dat ze gisteren nodig hadden om indruk te maken op mensen die ze niet moeten zodat ze met de eer kunnen gaan strijken van iets dat ze niet gedaan hebben.

MARGO: Je hebt geen hoge pet van ze op, hè?

SARGE: Och, 't is net familie. *(HOPE komt van rechts op met haar aantekeningen)*

MARGO: Maar niet JOUW familie,

SARGE: Dat klopt. *(MARGO draait zich om en zij en HOPE staren elkaar even aan)*

HOPE: *(tenslotte)* Jij bent hier nieuw, hè?

MARGO: Hallo.

HOPE: Je hoeft heus niet te denken dat je hier heen kunt komen om ons te vertellen hoe wij de dingen moeten doen! We doen de dingen zoals wij de dingen willen doen en we hebben geen nieuwelingen nodig die de boel willen veranderen! (*SARGE stoot haar aan*) Wat?

SARGE: Dit is de dame die ingehuurd is om het stuk te regisseren.

HOPE: O. (*ze keert zich weer naar MARGO*) Je hoeft heus niet te denken dat je hier heen kunt komen om ons te vertellen hoe wij de dingen moeten doen! We doen de dingen zoals wij de dingen willen doen en we hebben geen nieuwelingen nodig die de boel willen veranderen! (*ze loopt naar de tafel en gooit haar aantekeningen op tafel*)

MARGO: Ik had zeker niet meteen zoveel praatjes moeten hebben, hè? Wie is dat?

SARGE: Ze heet Hope.

MARGO: Dat heeft ze nodig.

SARGE: Ze dacht dat ZIJ dit stuk zou regisseren.

MARGO: Ah!

SARGE: Ja, iedereen wil met mensen schuiven, maar niemand met meubelen. (*DUNCAN komt op van rechts*)

SARGE: Wacht, daar heb je er nog een.

MARGO: Moet ik iets van hem weten?

SARGE: Hij is niet zo vriendelijk als de rest van ons.

MARGO: Misschien had ik handboeien en een zweep mee moeten nemen.

SARGE: Dat is al geprobeerd. (*DUNCAN staat nu bij HOPE maar hij kijkt naar MARGO*)

DUNCAN: (*tegen HOPE*) Wie is dat?

HOPE: Zij is de regisseur.

DUNCAN: Ik dacht dat je met je auto over haar heen zou rijden?

HOPE: Het is nog vroeg.

DUNCAN: (*tegen MARGO*) Hallo. Ik ben Duncan O'Toole.

MARGO: (*loopt naar hem toe en schudt hem de hand*) Hai, ik ben Margo Daley. Ik verheug me er echt op jullie groep te regisseren.

DUNCAN: Je bent hier nieuw, geen twijfel mogelijk. Heb je al met iedereen kennis gemaakt?

MARGO: Alleen met Sarge, jou en Hope daar.

DUNCAN: Ach, let maar niet op Hope. Blaffende honden bijten niet. (*HOPE leunt naar voren en bijt hem in zijn arm*) AU! (*hij trekt zijn arm weg en wrijft er over*) Je had toch gezegd dat je dat niet meer zou DOEN!

SARGE: *(tegen MARGO)* Was dat een retourtje dat je genomen had met de bus?

MARGO: Nu wel. *(TAMARA en MARY BETH komen op van links)*

TAMARA: Ik zeg je dat we een hoop plezier gaan hebben, je hoeft je geen zorgen te maken over die dame voordat je haar ontmoet hebt. Goed, ze komt uit New York. Nou en?

MARY BETH: Ze heeft vast een hekel aan me, ik WEET gewoon dat ze een hekel aan me zal hebben. Ik maak NOOIT een goede eerste indruk.

TAMARA: Het gaat NIET om die eerste indruk.

HOPE: Dat is waar, Mary Beth. Pas als de mensen je leren kennen, krijgen ze een hekel aan je.

MARY BETH: Je probeert me alleen maar op te vrolijken.

SARGE: En dat is het bestuur van de toneelvereniging. Van nu af aan moet je jezelf zien te redden. *(Hij gaat rechts af)*

TAMARA: *(ziet MARGO)* Miss Daley?

MARGO: Inderdaad. *(ze schudden handen)* Mijn verontschuldiging dat ik zo laat ben, mijn bus is pas twintig minuten geleden op het station aangekomen. Jij bent Tamara Logan?

TAMARA: Ik vrees van wel. Ik ben de voorzitter van het bestuur.

HOPE: Ik eis nog STEEDS een hertelling.

MARY BETH: Begin nu niet weer.

MARGO: Ik verheug me er echt op om de opvoering van "Hamlet" te regisseren.

TAMARA: En wij verheugen ons op de samenwerking met jou. *(tegen de ANDEREN)* Nietwaar? *(Weinig reactie van de groep, slechts een of twee mompelen iets)*

MARGO: Dat is een bijzonder hartelijk welkom.

TAMARA: Als je ze leert kennen, zul je hier precies passen. *(MARY BETH stoot haar aan)* O, dit is Mary Beth Lumpkin, onze secretaris.

MARY BETH: 'lo. Als ik iets voor u kan doen, zeg het dan alstublieft. Ik wil u ECHT helpen. En ik wil BESLIST dat u aan me denkt als uw rechterhand, behalve natuurlijk als u links bent, want dan kan ik beter uw linkerhand zijn. Als er IETS is...

HOPE: Kan iemand haar uit zetten? Geef haar klap of zo.

MARY BETH: *(draait zich snel om naar HOPE)* Als je me maar niet meer BIJT!

TAMARA: *(wrijft zich in de handen)* Kom! Laten we beginnen. *(Ze gaan allemaal naar de tafel. TAMARA zit aan één eind, MARGO staat aan het andere)*

MARGO: Juist. Eerst wil ik dat jullie allemaal weten dat ik hier niet met vooraf gevormde plannen ben gekomen. Ik wil van jullie allemaal

horen welke ideeën jullie misschien hebben. En ik ben hier niet om van alles te veranderen. Ik weet dat het vaak in een groep als dit... *(het valt haar op dat iedereen naar haar staart)* Wat?

TAMARA: *(geduldig)* We hebben de vergadering nog niet geopend.

HOPE: Niet om van alles te veranderen, zegt ze, en begint meteen haar grote mond open te halen. Joost mag weten wat voor slechte gewoontes ze nog meer heeft!

TAMARA: *(gebaart naar MARGO dat ze moet gaan zitten)* Geeft niets. Je went er nog wel aan en dan pas je hier precies. Tenslotte bijten we niet. *(DUNCAN springt op en toont zijn arm aan TAMARA. Zij wendt zich tot HOPE)* Hope?

DUNCAN: In ieder geval viel haar gebit er deze keer niet uit.

HOPE: *(springt op)* Als maar weet dat ik mijn EIGEN gebit nog heb!

DUNCAN: *(pal in haar gezicht)* Je hebt er veel voor betaald, zeker?

TAMARA: Willen jullie twee OPHOUDEN! *(ze slaat op de tafel met een open hand en zwaait er dan mee om de pijn te verminderen)* Ik wou dat ik een voorzittershamer had, ze hadden me een voorzittershamer beloofd. *(HOPE en DUNCAN gaan zitten en keren elkaar de rug toe)* Nou, ik roep deze vergadering tot de orde.

MARGO: *(staat op)* Ik zou nogmaals willen benadrukken dat ik weet dat ik hier nieuw ben maar ik wil dat jullie weten...

TAMARA: *(zachtaardig)* Nog niet. *(ze gebaart MARGO vriendelijk weer te gaan zitten. Margo gaat zitten, schaapachtig)* Het gaat prima, gewoon prima. Je past hier precies.

DUNCAN: Uit New York, hè? De Big Apple.

MARGO: Nou, ja en nee.

DUNCAN: Hè?

MARGO: Ik kom uit New York, maar niet New York, New York. Ik kom uit Buffalo.

DUNCAN: Niet de Big Apple?

MARGO: Nee.

DUNCAN: Wat is Buffalo dan? De Big Sinaasappel?

TAMARA: We hebben allemaal haar cv gezien. Kunnen we nu beginnen met het voorlezen van de notulen van de vorige vergadering? *(niemand verroert zich. TAMARA buigt zich voorover en tikt MARY BETH zachtjes tegen het hoofd)*

MARY BETH: O! *(ze staat op terwijl TAMARA weer gaat zitten)* Sorry. *(ze snuffelt in haar aantekeningen)* Eens kijken. *(leest)* "Het bestuur van de "Vredig Glen Memorial" Spelers kwam bijeen op 1 april om zeven uur. De vergadering kwam op gang om precies kwart voor negen."

DUNCAN: *(tegen MARGO)* Mijn septic tank ontplofte.

HOPE: Ze hoeft niet ALLES te horen, weet je!

MARY BETH: “Een oude zaak die besproken werd, betrof de aanschaf van een verbandtrommel, geld wat opgehaald was om voornoemde verbandtrommel aan te schaffen en een onderzoek naar wat er precies met het geld gebeurd was, bestemd voor voornoemde verbandtrommel.”

MARGO: Dus we hebben een verbandtrommel?

TAMARA: Nee.

MARY BETH: “Een nieuwe zaak die besproken werd betrof het inhuren van een regisseur uit New York, Magro Dutton.

MARGO: Het is Margo Daley.

MARY BETH: *(jammerend)* Ik wil dit niet helemaal overtypen!

MARGO: Noem me maar Magro.

MARY BETH: “De vergadering werd gesloten nadat iemand rook rook.”
(ze klapt haar aantekeningenboek dicht en gaat zitten)

TAMARA: *(staat op)* Ziezo. Ik zou nu graag de nieuwste aanwinst van de “Vredig Glen Memorial” Spelers van harte welkom heten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto